

Leipzig, 15. Oktober 1562

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 475f.

S. D. Fecit mihi rem gratam Cl[arissimus] V[ir] D. Antonius, cui has dedi, quòd et indicauit iter suum, et ad preferendas litteras se nobis vltro obtulit. Vidi Gregoram tuum, cui Oporinus noster Laonicum adiunxit. Atque miratus sum et aegrè tuli non addita Graeca esse: quòd et huius autoris sermonem iamdudum cognoscere cupierim, praesertim Thucydideo more ordientis narrationem. In quo si tuam culpam esse arbitrarer, expostularem tecum pro nostra necessitudine liberiùs. Sed non existimo te meritò hoc nomine accusari posse. Nunc itaque parebimus veteri praecepto, ἃν μὴ κρέα παρῆι, ταρίχη στερκτέον, et ista quae dantur, non sine fastidio deuorabimus. Quòd facis nobis spem aliorum etiam librorum, quae studio et industria tua proferantur, expectationem scito te mihi commouisse magnam. Teqüe oro vt desiderium meum quamprimum expleas. Nihil enim ferè nunc ago, quàm quòd veterum scriptorum lectione me oblecto. περὶ ὧν ὑπηνίξω τινὰ γράφων, ἐλογοποιήθη οὐκ οἶδ' ἄττ' ἐνταῦθα ἐπὶ τὸ δεινότερον. ἐγὼ μὲν καὶ νῦν ἔτι χρηστὰς ἐλπίδας ἔχω ἀπάντων πέρι· εἰ δὲ ξυνενέχθη ξυμφορά τις βαρυτέρα, μεμνήσθαι χρή δηλαδὴ, ὅτι πάσης ξυντυχίας ἄραιτ' ἂν ἄχθος ἀνθρώπου φύσις. βουλοίμην δ' ἂν (εἰ μὴ ἄρ' ἵσως ἔτερόν σοι δοκοί) προσειπεῖν σε ἀπ' ἐμοῦ τὸν ἡμέτερον Ἀλάριχον ώς φιλοφρονέστατα τρόπω γε τῷ κατήκοντι. Scripsi aliquando de Sexto Empirico. Illéne editur igitur? an nondum etiam? Composui in mea superioris aestatis peregrinatione quaedam, et ea sunt híc edita. Verùm penes me exemplum reliquum erat nullum, vt mittere modò non potuerim. Misi autem habitam orationem ab vno nuper ex nostris, non indignam prorsus lectione. Vale, et saluta officiosè D. Hencelium. Iterum vale. Lipsiae. Id[ibus] VIIIbris. Anno 1562.